Για το Μυστήριο της Μετάνοιας-Εξομολογήσεως (Γέροντας Ευστράτιος Γκολοβάνσκι)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 17 Απριλίου, 2019

Είναι μεγάλη η ωφέλεια της ψυχής μας από το **Μυστήριο της Μετάνοιας-Εξομολογήσεως, με το οποίο συγχωρούνται τα αμαρτήματα που διαπράττουμε μετά το Βάπτισμα**. Εξαιτίας της αμαρτίας χάνουμε την αθωότητα που αποκτήσαμε με το Βάπτισμα· με τη μετάνοια και την Εξομολόγηση αποκτούμε πάλι αυτή την αθωότητα. **Εξαιτίας της αμαρτίας στερούμαστε τη χάρη του Θεού· με τη μετάνοια και την Εξομολόγηση την αποκτούμε πάλι.** Εξαιτίας της αμαρτίας αιχμαλωτιζόμαστε από το διάβολο· με τη μετάνοια και την Εξομολόγηση **αποκτούμε πάλι την ελευθερία μας**. Εξαιτίας της αμαρτίας η ψυχή μας γεμίζει ταραχή και φόβο· με τη μετάνοια και την Εξομολόγηση αποκτάει πάλι **ειρήνη και παρρησία στον Θεό**.

Αν δεν υπήρχε στην Εκκλησία η δυνατότητα αφέσεως των μετά το Βάπτισμα αμαρτημάτων με το Μυστήριο της Μετάνοιας, που **ιδρύθηκε από τον ίδιο τον Χριστό** (βλ. Ματθ. 18:18, Ιω. 20:23), **κανένας άνθρωπος δεν θα μπορούσε να σωθεί.**

Ποια είναι τα γνωρίσματα της αληθινής μετάνοιας;

Όποιος αποκτάει αληθινή μετάνοια, **αφήνει τα πολλά λόγια και φανερώνει με τα έργα του τη σωτήρια αλλαγή, που συντελείται στα βάθη της ψυχής του**. **Πονάει και θλίβεται** για την άσχημη ζωή του, γι’ αυτό αναζητάει ένα ήσυχο μέρος, μακριά από τους πειρασμούς του κόσμου, όπου **θα δει καλύτερα τον εαυτό του και θα κλάψει για τις αμαρτίες του**. Εκεί, με σκυμμένο το κεφάλι, όπως ο τελώνης (Λουκ. 18:13), χύνει ποτάμια δακρύων μετάνοιας. **Η συντριβή και η αυτοκατάκριση, ωστόσο, δεν τον οδηγούν στην απόγνωση. Απεναντίας, με πίστη και ελπίδα προσμένει το έλεος του Θεού και ολόψυχα ζητάει τη χάρη Του**, που θα τον εδραιώσει στο δρόμο της αρετής.

Πόσο επικίνδυνη είναι η αναβολή της μετάνοιας και της διορθώσεώς μας;

Είναι **πολύ επικίνδυνη για δύο λόγους**:

Πρώτον, επειδή **με τον καιρό τα πάθη ριζώνουν όλο και πιο βαθιά** στην ψυχή, η συνήθεια της αμαρτίας σταθεροποιείται όλο και πιο πολύ και, συνεπώς, η

διόρθωση γίνεται όλο και πιο δύσκολη. Γι’ αυτό πολύ σπάνια συμβαίνει να επιστρέφουν στον Θεό όσοι αναβάλλουν τη μετάνοιά τους. Συνήθως μένουν στα δεσμά της αμαρτίας ως το τέλος της ζωής τους.

Δεύτερον, επειδή **η ώρα του θανάτου μας είναι άγνωστη**, όπως **άγνωστη είναι και η ημέρα της δευτέρας παρουσίας του Χριστού** , της συντέλειας του κόσμου και της Κρίσεως. Κανένας μας, είτε νέος είτε ηλικιωμένος, δεν γνωρίζει αν θα ζει αύριο. «Να θυμάσαι», λέει ο σοφός Σειράχ, «πως δεν αργεί να έρθει ο θάνατος και πως με τον άδη δεν έχεις κάνει καμιά συμφωνία. Πριν πεθάνεις, λοιπόν, κάνε το καλό» (14:12-13). Κανένας μας, επίσης, δεν γνωρίζει αν θα υπάρχει αυτός ο κόσμος αύριο. Γι’ αυτό λέει πάλι ο Σειράχ: «Μην αργείς να επιστρέψεις στον Κύριο και μην αναβάλλεις (τη μετάνοια και τη διόρθωσή σου) από μέρα σε μέρα, γιατί αναπάντεχα θα έρθει η οργή του Κυρίου, και στον καιρό της τιμωρίας θ’ αφανιστείς» (5:7). Μα και ο ίδιος ο Χριστός προειδοποίησε ξεκάθαρα: «Να είστε έτοιμοι, γιατί ο Υιός του ανθρώπου θα έρθει την ώρα που δεν Τον περιμένετε» (Λουκ. 12:40).

[Από το βιβλίο: Γέροντος Ευστρατίου (Γκολοβάνσκι), Απαντήσεις σε ερωτήματα χριστιανών. Ιερά Μονή Παρακλήτου, 2012. Ερωτήσεις 84, 30, 108, σελ. 88, 28, 113]

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*